

Bünyamin Efe

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.8.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Beni almalılar!

Damarlarım!

Titreyeceğini biliyordu evvelden,
Kalbim kaçamak güreşeceğini anlamıştı o gün.

Dallara asılan yapraklar,
Kuzeyinde yosunlu gövdeler,

Karınca tepeleri,
Kitabın üzerindeki işveli resimler,

Dekorun her şeyden bir parçak.
Kalbine dokunmam için çizilmiş harita.

Sende olmasaydı kaçırılan korlarım.
Ayaklarım ne bilsin sana varmaklığımı,

Gözlerim görmese bile.

Ne yana dönsem sarhoş bir nida gibi,
Anlamalısın kaderim şimdi parlatıyor bakır sinisini.

Sunak taşından İbrahim'in oğlunu kaldırıyorlar.

Senin kalbin illa da senin kalbin diyor huzurdan biri.

Sende gitmesem yaşar mıydım börtülerle.

Bak işte ramazanı sırtlamış mahyalar.

Bir neslin çoğaldığı yerde,

Hanlar kurulmuş, fesleğenler toplanmış Beyoğlu'nda balkonlardan,

Kalabalığı görür, nereye gider arasına sıkışıp.

Sıralı tespihlerini unutmuş Eyüp de sultanlar,

Ciğerimi eski bir bacadan aşağı daldır,

Sulu şepken çamur bulanık Sakarya'da yıka beni geceleri.

Balıkçılar gözlerini zile, çöpe, eğik bir sopaya dikmiş.

Seni göremezler suda, benim gördüğüm yerde.

Halde satamazlar başaklarını buğdayın.

Kör olunca gözleri güneşten değilde, ışıktan, baykuşların,

Tüyleri yolunmuş leylekler leylak yer mi diye?

Küçük ellerimi koynuma saklardım Aşkale'de sabah namazında.

Kambur kadınlar hiç oturmadan yere,

Ateşte pişirir kalplerini de kimsecikler başkaca dağlamasın diye.

Gittiğimde geri döneceğim.

Sevdiğimin adı İstanbul'da bir tepedeydi.

Kaldırın İsmail'i ıslanmasın kalbi.

Beni koysun dağa Habil, Kabil yetişmeden.

Bünyamin Efe

Göç...

Göç, tutku dolu melodilerle başlamıştı
Kervan hazır değildi henüz notaları okumaya
Göz, unutulmuş bir gurbet yeşili gibi iri
Söz, usulca düşünölmüş zirve yeminlerinden biri

Çizgisiz bir hayal olsaydı, düşündüklerimiz
Düşünmeden çizebilir miydik hiç.

Acı, düşürdüğümüz bir gül resmidir
Daha bir kırmızı gelincik çiçekleri arasında
Göz, tüm aralıklardan içeri girdiğinde
Varış yerinde mavi gece kadar dinlenmiş,
Umut şarkıları söyleniyor göç katarlarında.

Hayalini kurduğum kahraman geçip giden olsaydı
Geride kalan kahramanlar bugün beklenir miydi hiç.

Bünyamin Efe

Hayellerim

Bir çocuk sofrasından seslenişimdir bu.
Hayallerin kalemle kâğıda sığınmağa çalıştığı sayfadayım.
Bir misket bir de ıslığım hepsi bu.
Ya da Esmâ kızın tutturduğu türküde
Günü geçirmiş gemilerde bir tayfayım
Kim bilir bu kadar temiz bu kadar huşu.
Lotus yapraklarından biri değilsem de
Ona dokunan, dokundukça sıçrayıp düşen yağmurun safındayım

Öfkem ayağıma takılan kayaucu kadar keskindi her düşüşte
İlk savurduğum sövgüye ısırgan otu çalınmış bağrımda yandım.
Kimsenin bilmediği bir şey daha,
Uzanamadığım yıldızları bir bir saydığım her düşte
Güneşe kederlenmiş geceye uyandım.
İlla da çeşmede yüzünü saklayan kıza yandım.

Hayallere kertik atılan duvarların yıkıldığı zamandayım.
Yapabilirsin dediğimde köyümün öğretmenini bilirim.
Hani her harfine eşek yükü sopa gezdiren,
Kör kuyuda Yusuf'un aşkına göz açtıran iksiri bilirim.
Şimdi özgürlüğe bırakılmış evcil güvercinler gibidir yeni çocuklar
Özgürlüğe ödenmemiş bedellerle varan mahkûm şehirlerde
Ciğere değmemiş, en nazeninden bahtsız soluklar.
Gece İstanbul da bir İstanbul daha vardır ağıt yakan.
Körpecik ellerime devşirilmiş tüm devrimlere devrim yaptırarak bir kalem bilirim.
Bir de oku! Dedığında Kaknüsler gibi küllerinden doğan nesil bilirim.

Ben bir hayal sofrasında Atalarımın yurdunda hala Türk
Hala Müslüman doğduğum toprağında
Üç şey hatırlarım
Bir gün parçalanası yüreğim adını söylerken
Allah!

O'nun adına
İnsan!

Kendim adına
Hayallerim!

Bünyamin Efe

Rüyalarım ayrılın!

Yeşile daldığım yolculuğun nirengi taşından yontuluyorum.
İçerden çık, kendi bedenine yıkıl böylece...

Ağır aksak bir düş kırılmaya yüz tutuyor gecede.
Ay ışığında toplaşan kızları kovuyorum.
Ceylan gözden kim içebilir, küçük ellere kim dokunur?
Kader zamansız açılan gökkuşağındaki sarı.
Kim taze gülleri koparır siyah gecede.
Uykuya varmadan uyutmayan gündüzü duyuyorum.
Gözlerim kuruyor, gülleri yıkamaktan.

Bu sabah yalnız bir adamdım masalda dolaşıyorum.
Seşim yankısını alsın diye çimenlerden kopardım.
Göğsümdeki acı kime aitse yerinden alsın.
Safılık sarhoşluğumu aymaz kılıyor, sis yerinde kalsın.
Adım fısıltınla gölgem pembe düşlere dalsın.
Sabah kendine sabah ararken,
Kim alır zamanımı geriye o sevgilinin yüzüne.

Göge uzandığım her halimden bir bir düşüyorum.
Rüyalarım ayrılın, kendi uykumda yenildim artık...

Bünyamin Efe

Söyleyesin!

Söyleyesin!

Nerden yüzüne bulaştı beyzanın tülü
Hangi ressam fırçasını sürer ateş tohumlarına
Bekle ki ilgin ve mutlulukla beraberdir adın
Neyleyesin hıçkırığa atılmış gülü

Küçücük damlalar
Taşır düğümlü şarkıları eski köyünden
Hayallerim
Kaldırmaz bir tek gözlerime düşen gözlerin yağmurunu
Bir yontudur en babasından hayallerim
Hapseyleyesin buğday başaklarıyla gelincik çiçeklerini

Bulut gözlerini yukarı kaldır
Semadan bir el dokur ilmiğini mehtabın
Yazdıkların topraklı bir kaya mektubu
Kim anlar beni dikili yerimde sana dair kalmışlığı
Hazin gökkuşağını yüzümden kaldır
Seyreyleyesin senden gelen yaşlılığı

Gülme

Kadınlar ağlardı er kişileri gelmediğinde

Şarkını hazırla

Hayaller hep bulut gözlüdür

Bulutlar gözlerinden kaçmak ister

Hiç üşenmeden

Söyleyesin yeniye ait sözlerini

Bünyamin EFE

Bünyamin Efe

Suların Kitabı

Bir yanımız, kızarıklık bozarık kiraz taneleri.
Dolu taneleri yahut deli.
Gece تنها koylarda gözlerini çizdim gülümserken.
Büyüyen elma düşüyor yahut yakınlaşıyor
Kalbim biraz daha üşüyor
Sular
Yahut suların kitabı

Duru bir sevdalı Anadolu dervişidir /Asalı
Bir yanımız gözlerinden boşalan çocuk acısı
Şehirde kaçan yahut yakaladığımız Kumru
Düşmeyi göze alamaz/Kumru
Yeşil çimenlere uzanırlar, çimenler üstüne uzanmadan.
Göğün sırları içinden bir sır/Yıldırımlar.
Aşk köklerine indirmeyen lotus çiçekleri
Başkaca kuşlarla seğirtişleri
Gagasını kaldıran henüz kanmadan.
Düşün desek, düşle desek
Kaybedermiyiz çocuk oyunlarından ebelemeceyi.

Gece gözleri perdelesin, köşede yakalansın mütevazı bir kulübe ışığı.
Ebegümeci beslesin kısık sesli bülbülü.
Ötmesin bu gece yahut ağlatmasın aşığı.
Kuru kara bir çocuğun kaktüslerle emzirildiği çöl.
İster yakından/ister uzaktan tanımam hiçbir bakışı.
Bir yanım köpürmüş dereye dalmış yahut her yanım meçhul göl.
Bildik taraftan tüm kalpler arıyor Rabbini.

Ayrık seviştir çınar yaprağını sonbaharda
Düşecek diye toprağa eğilen eller
Kapisını açtığın her bilmece / Bir Nefes.
Adında boşluklara yer bırakmayan mukaddes yahut o ses
Yağmur hiç tanımadığı sularda bekler.
Ağrı dağında bir gemiye binmeye çalışan da kimler

Kırık çiçek dalını yay kirisine değil, okun ucuna
Soğuk sabah hemencecik ayrıl.
Aşkı sahibine fırlattım, yokluğun ucuna
Kaybettiğim de yokluğu da buldum seni
Büyük varlık.
Tutundum çocukça.
Bir damlada yahut bir zerre de ucu ucuna

Güzel gözlerini büyütsen de göğe karşı
Gönüller Allahın'dır, duru sevdasında Derviştir âşık.
Yahut Kumrular vuslattan değil/ölecek.
Uçmayı nerden bilsin kelebek.
Bünyamin EFE

Bünyamin Efe

Tutunma!

Görmüştüm/yere düşüyordu.
Köküne tutunmaya.
Yer düşüyordu.
Kökleriyle...

Tutunma /ellerini havada bırak.
Bıraktığın yerde düşmeyen,
Aykırı giden kanat.

Bünyamin Efe